

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1480/2016
19.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прикривање из члана 221. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Живојина Вулетића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 374/2016 од 17.08.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1317/16 од 05.10.2016. године, у седници већа одржаној 19.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 374/2016 од 17.08.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1317/16 од 05.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 374/2016 од 17.08.2016. године, оглашени су кривим и то окривљени ББ, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју се урачунава време проведено у притвору од 13.05.2016. године па надаље и окривљени АА због кривичног дела прикривање из члана 221. став 2. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, те је истовремено одређено да ће суд ову казну уколико је окривљени не плати у наведеном року, заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени су обавезани да на име паушала плате суду износ од по 1.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а окривљени ББ, да плати трошкове кривичног поступка означене у изреци првостепене пресуде у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени наведени у изреци првостепене пресуде су упућени да свој имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку. На основу члана 83. и члана 84. КЗ, према окривљеном ББ изречене су мера обавезног лечења алкохоличара и мера обавезног лечења наркомана и истовремено одређено да ће исте трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1317/16 од 05.10.2016. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу, првостепена пресуда је преиначена у погледу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног АА, тако што је Апелациони суд у Новом Саду овог окривљеног за кривично дело прикривање из члана 221. став 2. КЗ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом уместо на новчану казну од 30.000,00 динара на коју је осуђен првостепеном пресудом осудио на казну затвора у трајању од четири месеца, док су жалбе бранилаца окривљених ББ и АА, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Живојин Вулетић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине или преиначи тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да овај окривљени није знао нити је могао знати да је првоокривљени ББ украо две пенте које је у ноћи између 29. и 30.03.2016. године на кратко време оставио у његовој кући, а за које је претходно рекао да му је треће лице дало за дуг и да ће по исте ујутро доћи два лица. Имајући у виду наведене околности, према ставу браниоца, окривљени АА, без обзира што му је била позната лоша репутација окривљеног ББ, није могао знати да су наведене ствари присвојене извршењем кривичног дела.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости по оцени овога суда, бранилац окривљеног цени наведене доказе током поступка и износи своје чињеничне закључке везано за постојање субјективног обележја предметног кривичног дела код окривљеног и на тај начин правноснажну пресуду оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић